

Am primit în cutia poştală o hîrtie colorată mai mult în albastru decît în galben pe o parte şi mai mult albă (simbolul gîndurilor curate, al imaculării?) pe cealaltă parte. Pe partea colorată e un cetățean al Sighetului care, nepufand discuta cu fiecare în parte, o face în scris. El ne pune întrebări, noi răspundem. Cine vrea, cine mai vrea...Întrebările sunt pe partea mai mult albă a hîrtiei. Nu-i rău...Oare de ce ne întreabă sigheteanul nostru ce mai facem, cine ne mai supără, ce ne mai supără, cum mai stăm cu mîndria locală, ce a mai rămas de rezolvat în zona pe unde locuim? Noi, ceilalți cetățeni, neorientați politic, am înțeles că – uite-aşa – unul dintre noi se interesează dacă suntem mulțumiți sau nu cu ce-i prin ograda municipală. Ce nu prea se înțelege (oare?...) deocamdată este de ce ni se pun asemenea întrebări acum, cînd încă n-a început să bată oficial caldul vîntricel al alegerilor de primăvară. Nebănuind nicio intenție nelalocul ei în hîrtia cu 4 întrebări, răspund şi eu la chestionarul înşăgetat cu cele mai bune intenții. Prima întrebare ne îndeamnă să ne descărcăm sufletul plin de mulțumire şi de mîndrie pentru o realizare din Sighet: *„Care e proiectul de care sunteți mîndru că s-a realizat în Sighet?”*

Păi dacă nu se fac alte precizări – legate de timp – părerea mea e că bisericile care au sute de ani vechime din centrul oraşului ar putea fi prilej de mîndrie patriotică, religioasă şi locală. Apoi construcțiile Colegiului Național „Dragoş Vodă” sau a Liceului Pedagogic „Regele Ferdinand”, îndiguirea malului Izei, ar putea fi alte motive de mîndrie. Numai că toate acestea – şi multe altele – au fost făcute cu mult timp în urmă... Mîndria modernă – şi probabil că la asta se referă întrebarea – ne pune în dificultate. Să nu pun punctul meu de vedere la un loc cu punctele de vedere ale cetățenilor într-adevăr mîndri de realizările contemporane. Reiau formularea, spunînd că mîndria pentru realizările actuale mă cam îndeamnă să las spațiu liber în articol. Ar trebui să scriu că pietonala e nemaipomenită, că iarba pe valuri care separă sensurile de mers în zona Carrefour - Unicarm e o mare realizare, e o adevărată poartă de intrare care lasă cu gura căscată de admirație pe oricine trece pe-acolo. Cum pot să spun asta, cînd magherniţele de pe ambele laturi ale drumului sunt tot acolo, cînd s-a construit ceva pe partea opusă celor trei magazine, dar nu se ştie pentru ce, cînd clădirile se ruinează din ce în ce mai mult de la alegeri la alegeri, cînd străzi asfaltate şi trotuare nu avem, decît aşa, cu aproximație? Ce să mai spun despre clădirea dărîmată cu mare tam-tam peste drum de Colegiul „Dragoş Vodă”, lucrare nici acum terminată. Cum poate avea cineva o părere bună despre aleea din spatele pieței, care arată absolut dezastruos (ca toată piața de alimente!), sau ce mai e de spus despre strada „Iuliu Maniu”, plină de gropi şi de pericole pentru maşini, despre locul din apropierea gării unde a fost un hotel şi acum e o groapă de gunoi? Dar, pînă la urmă, care zonă arată normal în oraşul ăsta?

A doua întrebare e, e fapt, un îndemn pentru a ne pune capul la contribuție şi să răspundem

celui care neˆıntreabă care sunt principalele 3 probleme care necesită rezolvare pˆanăˆın 2020:

„Care credeţi că sunt principalele 3 probleme ce mai trebuie rezolvate pˆanăˆın 2020?”

De ce pˆanăˆın 2020 şi nu pˆanăˆın 2060, de exemplu? Ajung 4 ani pentru a rezolva tot ce-i nerezolvatˆın oraşul ăsta? De ce suntemˆıntrebaţi acum? De ce suntemˆıntrebaţi? Cine va mai ţine cont de nemulţumirile noastre? Prioritățile nu se văd de laˆınălțime? Cum se va finanța asfaltarea, care nefiind făcută aşa cum trebuie, dă de cap şoferilor şi mergătorilor la pas prin secularul municipiu? Va merge cineva dintre conducătorii oraşuluiˆın schimb de experiență „tocmai” la Baia Mare, să vadă de ce acolo se poate şi la noi nu? Dar principalele probleme ale oraşului nu se văd cu ochiul liber? Trebuie sondaj de opinie? Un simplu mers pe jos, prin centru şi prin zonele mai depărtate (dacă se face noapte, pe-acolo ar fi bine de luat o lanternă sau să fie rugaţi cetăţenii din casele de pe lˆangă trotuare să aprindă luminileˆın camere şi să nu tragă draperiile) poate lămuri oricare nelămurit. Chiar azi am văzut cum se toarnă asfaltˆın dreptul sediului unui partid şi al Parohiei Romano-Catolice, peste nisip, care era denivelat şi nebătătorit. Peste trei luni, o să putem vedea „faliile” apăruteˆın asfalt...Concluzia? Cine vrea să fie trebuie să vadă cu ochii lui! Cine vrea să ajungă trebuie să-şi sondeze propria conştiință, acolo,ˆın interiorul său, să-şi punăˆıntrebări şi să-şi promită că va găsi rezolvări. Întrebarea are un fel de comicărieˆın ea peste care nu pot trece cu nepăsare: „...ce
mai
trebuie de rezolvat”. Săˆınțeleg că multe s-au rezolvat, dar cu dificultate s-ar
mai
gasi ćate ceva? Să fim serioşi...Sunt multe...Personal mă angajez să merg cu viitorul primar prin oraş şi să-i arăt la fața locului ce multe
mai
are de rezolvat!

Laˆıntrebarea a treia referitoare la urgența nr. 1 a cartierului unde stau e iar greu de răspuns:

”
Care este cea mai urgentă problemă nerezolvatăˆın cartierulˆın care locuiţi?
”

Fac din nou recomandarea mersului pe jos şi vorbitul cu cetăţenii care n-au carnet de partid. Dacă sunt cetăţeni fericiţi cu ceea ce este, sau recunoscători partidului, răspunsul lor nu poate fi de niciun folos, fiind laudativ; dacă sunt nemulţumiţi pentru că sunt subiectivi aparţinˆand altor partide, răspunsul lor nu contează, pentru că ar fiˆın stare să vadă uˆratul chiar şi acolo unde domină frumosul. Mi-aduc aminte că acum patru ani locuitorii din cartierul „1 Mai” au venit cu

propunerea unor sensuri unice la intrarea şi ieşirea din cartier. Li s-a spus că aşa ceva nu se poate,ˆın schimb, oricˆand ar putea avea borduri. Acum, n-au nici borduri, nici sensuri unice...

Ultimaˆıntrebare, a patra, mă lasă perplex.

„
Care este cea mai grea problemă cu care se confruntă familia dvs.?
”

Cum poate cineva din afara familiei să ne ajute? Ce-ar fi dacă fiecare şi-ar spune păsul? Să presupunem că pentru cineva cea mai grea problemă ar fi schimbarea mobilei de bucătărie. O rezolvă cineva din afară? Sau că cineva nu seˆınţelege cu soacra. Cine-îˆımpacă? Unii sunt pe picior de a divorţa. Există acel viitor candid_at care le rêıncălzeşte sentimentele? Sau dacă cineva are nevoie de o sumă de bani pentru un drum dusˆıntors Sighet - Antananarivo, e sprijinit financiar de candid_at? Am dat nişte exemple de probleme pe care le poate avea o familie, pentru că altele, de genul canalizare, acoperiş de bloc, garaje sau parcări, nu prea mai există(?)ˆın oraşul nostru.

De la consultare publică (aşa, nitam-nisam), distanţa pˆană la insultare publică e scurtă, plină de gropi şi cu ruine pe marginea ei. Aşa cum e
„Sighetul de azi”
! Unde am mai văzut expresia asta? Nişte ziare cu propagandă ieftină de acum patru ani se numeau
„Bună Ziua, Sighet”
. De multe ori, cˆand ne luăm „la revedere” (care poate fi „adio” cˆateodată), tot „bună ziua” zicem.

În sport, cine „fură” startul e descalificat. În politică nu se aplică regula?